

R. LABAŠ,
Ugolino

XV. st. Zbog velikih podzemnih ugljenokopa ispod Labina jezgra staroga grada bila je ugrožena urušavanjem. Nakon što je kopanje obustavljeno (1972), prestalo je slijeganje tla, pa je u toku restauracija i revitalizacija grada. Obnovljene su rodna kuća humanista Matije Vlačića i druge arhit. i povijesno važne zgrade. Spomenik M. Vlačića izradio M. Čvrljak. Muzej ima arheol., etnograf., kulturnopov. zbirku predmeta iz Labina i Labinštine te galeriju. U Dubrovi ispod grada održava se (od 1969) Mediteranski kiparski simpozij a uređen je i park kamene skulpture. God. 1968–81. u Labinu djeluje grupa »Labinski atelieri«, a od 1993. »Novi labinski likovni susreti«.

LIT.: B. Fučić, Izvještaj o putu po Istri 1949. godine (Labinski kotar i Kras), Ljetopis JAZU, 1953, 57. — Isti, Freska u labinskoj loži, Bulletin JAZU, 1958, 3. — Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok.

B. F.

LABINCI, selo u Poreštini. U župnoj crkvi Sv. Ivana oslikao je vratnice orgulja veronski slikar Carlo de Beni (XVI. st.). U crkvi Sv. Trojstva otkrivene su zidne slike iz prve pol. XV. st. U okolici postoje ostaci rim. ladanjske vile. Nedaleko od Labinaca bila je srednjovj. opatija Sv. Mihovila, nazvana po kripti pod crkvom »de sub terra«.

LIT.: J. Meder, Orgulje u Hrvatskoj, Zagreb 1992.

LABIN

LACKOVIĆ CROATA, Ivan, naivni slikar (Batinska, 1. I. 1932). Osnovnu školu polazio u Kalinovcu i Molvicama. Bio je nadničar na šumskome gospodarstvu. Prve je slike naslikao vodenim bojama 1944. God. 1957. došao u Zagreb i zaposlio se kao listonoša. Počinje slikati temperom na staklu. God. 1962. susreće K. Hegedušića koji mu daje savjete o slikanju i crtanju, a od 1968. je slobodni umjetnik.

U prvim djelima (1955–57) L. prirodno i iskreno izlaže doživljaj prirode i života na selu. Poslije preseljenja u Zagreb nastavlja slikati poetske prizore iz zavičaja u temperama i uljima na staklu, a potom sve više nostalgične zapise ostvaruje u crtežu. U sedmome desetljeću nastaju djela *Draganski ples*, *Na pojilu*, *Dvoglavi konj* i *Sprovod siromaka*, koja su tematski djelomično vezana uz hlebinsku školu, ali u izrazu sve više teže prostodušnu lirizmu i naivnoj fantastici. Prevladavaju motivi sa zimskim ugodajima, široka i mirna nizanja karakterističnih pojedinosti (*Bijeli krovovi moga zavičaja*, 1968; *Zima*, 1970). Prostor je u tim kompozicijama ostvaren istančanim stupnjevanjem tonova i smišljenim rasporedom predmeta. Sve češće se javljaju motivi simboličnih obilježja: podravska »križna dreva«, galge i strašila (*Justitia*, 1971), rjeđe mrtve prirode i

